

γήματα που γίνονται κατά της σημαίας των διαφόρων Έθνων.

Ο Σισίνης, χωρίς να παραχθή καθόλου, απήντησε: — Δυστυχώς ή πειρατικές αυτές πράξεις γίνονται από μία συμμορία αλχοζευδών, οι οποίοι επιβουλεύονται την Έλληνική Έλευθερά και είνε έχθροί του Ιερού σκοπού για τον όποιον αγνωρίζοματε.

Ο μικρός μας στόλος μόλις επαρκεί να προστατέψη τα παρλιό μας και τα νησιά μας, επομένως ή Κυβέρνησις δέν έχει τή δύναμη να καταδιώξη και να καταστρέψη την πειρατεία. Κυβερνήσις και Συνέλευσις και όλος ο λαός θά ένωσθων μεγάλη σύνομοσύνη έν ανέλαμβανε ή Ύμετέρα Έξοχότης και οι άλλοι ναύαρχοι της Γαλλίας και Αυστρίας την καταδιώξει και εξολόθρευση αυτών των άθλιων κουρσάρων!

Στά λόγια αυτά ο Ναύαρχος, συγκινημένος, έπληθισσε το γερρο-Πρόεδρο, άκούμπησε τό χέρι στον ώμο του και ειπε:

— Σε λίγον καιρό ή Έλλάς θά είνε έλευθερη, γιατί έχει Πρόεδρο της Έθνικης της Συνελεύσεως ένα σρόνιμο, γενναίο και μετρίφρονα πατριώτη, που μάς θυμίζει τους άρχηγούς της Αμερικανικής Συμπολιτείας! Έχω καλό προαισθήμα για την έλευθερία της Έλλάδος! Είμαι βέβαιος γι' αυτή!.. Και ο Αμύλτων, άφου έσφιξε θεομά τό χέρι του Σισίνη, έφυγε για τό πλοίο του.

Η προφητεία του φιλέλληνος Ναυάρχου αλήθευε. Η Έλλάς άπέκτησε την έλευθερία της. Και ο Αμύλτων, πιστός στην ύπόσχεσι που ειχε δώσει στη γυναίκα του, την έπηρε μαζί του στο πρώτο ταξείδι που έκανε ο Αγγλικός Στόλος στην Έλλάδα, για να θαυμάσει τη γή των άργαίων θεών και των νέων ήρώων, όλος έλαγνε.

Έκείνο τό καλοκαιρί ο ναύαρχος Κανάρης παραθέριζε στην Αίγινα. Μόλις ο Αγγλικός Στόλος κατέπλευσε στον Πειραιά και ή Λαίδη Αμύλτων—ή ευγενέστερη και ή ωραιότερη γυναίκα της Αγγλίας—έμαθε ότι ή Κανάραινα ζή στο νησί έκείνο που ειθαν όταν περνούσαν τ' Ξαρωνικό, έζητήσε να γνωρίση τη γυναίκα που έφερε τ' όνομα του Κανάρη και δέν έδίστασε να πάη να την επισκεφθί στην Αίγινα.

Ο δοξασημένος Ψυρπολητής κατοικούσε σ' ένα άπλό σπίτι. Η Αγγλίδα άριστοκράτισσα, συνοδευομένη από Αγγλους άξιωματικούς, έφθασε στο σπίτι του χωρι: να προσεδοποιήση.

Η Κανάραινα, σωστή Έλληνίδα νοικοκυρά, την ώρα εκείνη καταγίνονταν να σιδερώνη. Με πολλή της εκπληξι ειχε να γεμίξη τό σπίτι της από τους έννοους που συνώδευαν την Αγγλίδα κυρία. Ένας διεσημενός έξηγήσε τό πράγματα, εγειναν ή άπαράτητες συστάσεις, έξεφράσθη ο θαυμασμός για τά κατορθώματα του Κανάρη και για την άωροφία της ναυαρχίας (γιατί ήταν πράγματι ωραία ή συντροφίτισσα του Κανάρη) και τέλος ή ξανθή λαίδη ειπε στην Ψαρωνή άρχόντισσα.

Θά σάς ζητήσω μία μεγάλη χάρι. — Στους δούσκους σας, Κυρία, απήντησε ή Ναυαρχίνα. Θά κάνω ότι περνάει από τό μου.

— Σας παρακαλώ μ' μου χαρίστε τ' α σκουλα οήκια σας και, για άνάστησι, να δεχθίτε τ' άδικά μου.

Και, λέγοντας αυτά, έδειξε τό πολύτεμα, διαμαντένια σκουλαοήκια που στολίζαν τ' αυτιά της και λαμπροποιούσαν.

Η Κανάραινα χαμογελώντισε ειπε:

— Με ευχαρίστησι μου θά σάς τ'άδνω, αλλά τ' άδικά μου είνε ψεύτικα είνε κερμαμένα από χάντρες, ένθ τ' άδικά σας βέβαια είνε άληθινά, θάχουν μεγάλη αξία!

— Για μένα όμως, άπήντησε μ' ένθουσιασμό ή λαίδη Αμύλτων, έχουν μεγαλύτερη αξία τα ψεύτικα. Άρκει ότι τα ειχε στα αυτιά της ή γυναίκα του Κωνσταντίνου Κανάρη για να είνε άνεκτήμητα!.. Όταν θά τό δείχουν στο Λονδίνο και θά λέω ότι τα φορούσε ή γυναίκα του Ψυρπολητού, κανένα σκολίδι δέν θά είνε πολυτιμώτερο!.. Λοιπόν, σάς παρακαλώ, δεχθίτε ν' αλλάξουμε τ' α σκουλαοήκια μας!

Η Κανάραινα χαμογελώντισε πάντα, δέχτηκε και ή άλλαγή εγεινε μ' έγκαρδιότητα. Ήπειτα φιλήθηκαν και άποχαιρέτισθηκαν...

Και λένε ότι και οι δύο ναυαρχίνες φορούσαν μέχρι τελευταίας πνοής τους καθεμιά τό δωρο της άλλης.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Μετό τόν Φόρντ και τόν Ροκφέλλερ τρίτος κατά σειράν από τους πλουσιωτέρους άνθρώπους του κόσμου είνε ο Αγγλος δοξέ του Ουεστμίνστερ, με 200 έκατομμύρια δολλάρια.

— Τέταρτος ο Έλλην Βασίλειος Ζαχαρώφ, με 195 έκατομμύρια δολλάρια.

— Η μικρότερη άκροβάτις σ' όλον τόν κόσμο, είνε μία μικρούλα Παριζιάνα τεσσάρων έτών και τριών μηνών.

— Όνομάζεται Βιολέττα Φλερύ και είνε κόρη άκροβάτου.

— Σ' αυτή την ηλικία ή μικρούλα Βιολέττα κάνει πολύ επικίνδυνες άσκήσεις που προκαλούν τό γενικό θαυμασμό.

— Η μικρούλα Φλερύ έπήρε και άθλητικό μετάλλιο για τά κατορθώματά της.

— Ανακαλύφθηκε τώρα τελευταία ένα δένδρο...που βρέχει!

— Τό δέντρο αυτό που λέγεται «ταμαϊ-ναφι» και βροσκειται στο Περού, έχει την ιδιότητα να μαζεύη την ύγρασία της άτμοσφαιρας, και όταν ύτάρηξη ξηρασία να την μεταβάλλη σε νερό...

— Ένα τέτοιο δένδρο, λένε, πώς μπορεί να δίνη 40 λίρες νερό την ήμέρα!

— Πρόκειται λοιπόν να γίνουν πειράματα, για να εξακριβωθί έν τό δέντρο αυτό μπορεί να μεταφτυθί στα ξηρά μέρη της Εφράτης. Μαζιάρι να τό φέρουν και στην Αθήνα. Θά γλυτώσουμε από την Ούλεν...

— Μία θαυμάσια βροχή έπεσε τώρα τελευταία στο Άνναμ. — Η γή σταθίθηκε με πυκνό στρώμα κτρινης σκόνης, που έμοιαζε πολύ με τό άνθος του θεασιού.

— Παρόμοια βροχή έπεσε πρό όλίγων έτών και σέ κάποια έπαρχία της Γαλλίας.

— Όπως έξηγήσων δέ ή επιστήμη, πρόκειται για τό έσωτερικό του σπόρου της λεύκης, που είνε κίτρινο.

— Ό άνεμος άρπάξει τους σπόρους αυτούς, τους σηκώνει ψηλά, τους άνοίγει και τό περιχόμενό τους πέφτει στην γή σαν θειαφοβροχή.

— Στη Δανία δέν υπάρχουν πια...δεσποινίδας!

— Δέν παντρεύτηκαν, βέβαια, όλος ή κοπέλλες.

— Μόνο που κατόπιν άποφάσεως του Γουναικίου Συνεδρίου τών Δανίδων καταργήθηκε ο τίτλος της δεσποινίδος ως...ταπεινωτικός!

— Στην Αγγλία έγιναν πρό όλίγων ήμερών άγώνες δόξου άποκαλειστικός μεταξύ...γερόνων.

— Οι άγώνες έπρόκειτο να διαρκέσουν επί έξ ήμέρας, κατά τ'άς όποιας οι άγωνιστάι θά διέτρεχαν 528 χιλιόμετρα!

— Νικητής άνεδείχθη ο Τσάρλς Χάρτ, ηλικίας 62 έτών! Φαντάζεσθε δηλαδή τί λεβεντόγερος θά είνε...

— Ένα πολύ άσχημο άστείο έκαναν τελευταίως τρεις πλουσίοι Αμερικάνοι ταξιδευόντες στη Γαλλία.

— Μόλις έφτασαν στο Χερβούργο, άλλαξαν τ' α δολλάρια τους και πήραν Γαλλικό χαρτονομισμα.

— Έπήγαν έπειτα και έπιαν και όταν άνέβηκαν στο τραίνο για τό Παρίσι, ήσαν...στουλί στο μεθύσι.

— Για να δείξουν τότε την περιφρόνησι τους στο φτηνό Γαλλικό χαρτονομισμα, έκσφρατίσων στα καθίσματα και στα καλύματά τους χαρτονομισμα τών 1000, τών 500 και τών 100 φράγκων, καλύψαντες με αυτά όλο σχεδόν τό έσωτερικό του βαγονιού τους!

— Ο άοχητός του τριάνου, όμως, δέν τους τό έσυγχώρησε αυτό. Τους κατήγγειλε στην άστυνομία του πρώτου σταθμού επί προσβολή του τοπου που τους έφιλοξενούσε και ο άστυνομικός σταθμάρχης τους κράτησε ως που ε:μειψούσαν και ζήτησαν συγγνώμη...

— Αν οι Αμερικάνοι αυτοί έκαναν τό ίδιο πράγμα στην Έλλάδα θα μπορούσαν να σπείρουν με Έλληνικά χαρτονομισματα, όλόκληρη τη Θεσσαλία!..

— Και κάτι δικό μας. Τό όνομα Γίκας, τό όποιον συνηθίσειται πρό παντός στην Ύδρα, και στα άλλα γύρω νησιά σημαίνει Γεώργικας, δηλαδή και κατ' άποκοπήν τών δύο πρώτων συλλαβών Γίκας-Γίκας!..

— Μία βυζαντινή Παναγία του Αγίου Όρους λέγεται «Παναγία ή Έσφαγγμένη», γιατί όταν κάποιος Όθωμανός την χτύπησε με τό σπαθί του στο πρόσωπο, έτρεξε από την πληγή αίμα!..

— Ο Συλλέκτης

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Η αϊερομανής

Ο ρομαντικός κύριος: Ω ουράνιο πλάσμα!.. Θά ήμουν ο ετυχιώτερος άνθρωπος τών θνητών έν θέλατε να κάνουμε μαζί, ένα ταξείδαμα εις τοις αιθέρας...

Η Μοιτέρα νεάνις: Α! πολύ τραγικά μου τ'ά λέτε, κύριε. Έγώ άντι να περιπλανώμαι στον αιθέρα... προτιμώ να τόν...πίνω...

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Δέν ξερω πώς να σου τό ειπώ. Μά ο δρόμος, χθές τό βράδυ, Μέσ' στη σταχτεία τή συγγενιά σ'α θέατρο ειχε γίνει. Μόλις φαινόνταν ή σκηνη στ' άνάρισ τό σιοτάδι Και σ'α σιές φ'ανόντανε μακρού μου οι θαυτρίνοι.

Τά σπία πέρτ' κι' οι αδές και τ'α κλωνάρια άντάμα Έλεγεσ' κι' ήταν σκηνικά παλιά και ξεβαμμένα, Κ' έκεινοι εβγαίναν κ' έπαιζαν τ' άλλόκοτό τους δράμα, Κι' άκουγες βόγγους, κι' άκουγες και γέλια ετυχισμένα.

Έγώ δέν ξερω. Έβγαίνανε κι' έμειγαν κι' έπαγαίναν Κ' ήτανε μία παράσταση και θλιβερή κι' ωραία, Κ' έβγαίνε—Θέ μου!—κι' ή νυχτιά, καθώς έπαρισταιναν. Έβγαίνε—Θέ μου!—κι' έρχιγνε τη μούρη της αυλαία.

Α. Πορφύρας